

ת"פ 10538/03/22 - מדינת ישראל נגד מחמוד עבאסין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 10538-03-22 מדינת ישראל נ' באסין(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מחמוד עבאסין (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד יעל וייסהוף מפרקליטות מחוז חיפה פלילי

בשם הנאשם: עו"ד באסל פלאח

גזר דין

1. במסגרת הסדר שלא כלל הסדר אודות העונש הודה הנאשם בביצוע עבירות של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**החוק**") וניסיון התפרצות על פי סעיף 406(ב) + סעיף 25 לחוק.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, בין השנים 2020 - 2021, במועדים שלא ידועים במדויק, הלוו הנאשם ואחרים סכומי כסף בסכום כולל של עשרות אלפי שקלים למתלון (שכנו יחד בכתב האישום המתוקן "**ההלוואה**"). מאז מתן ההלוואה ועד ליום 07.11.21 גבה הנאשם מהמתלון סכומים שבועיים כריבית בגין אותה ההלוואה בסכום כולל של למעלה מ-200,000 ₪. הנאשם דרש מן המתלון כספי הגביה כריבית עד למועד בו יצליח המתלון להשיג מלוא סכום ההלוואה וישראלים את חובו לנאשם. במהלך התקופה שמאז מתן ההלוואה, נהג הנאשם לאיים על המתלון שלא כדין בפגיעה בגופו ובפגיעה בבני משפחתו על מנת להניעו לשלם את כל כספי הגביה. האיומים כללו הודעות וואטסאפ מאיימות, שכללו איומים על בני משפחתו ובנו באימרות כגון "**אני אקבור אותך ואערוף לך את הראש יא מעפן**", ובנוסף "**אני אחתוך את הבשר שלך יא בן זונה ואזרוק אותו לכלבים**". ביום 7.11.21 בשעות הבוקר, על מנת לגרום למתלון לשלם לו את כספי הגביה איים הנאשם שיחליף את מנעול דלת ביתו ויפרסם הבית להשכרה, ואכן בהמשך שלח הנאשם מנעולן להחליף את ציר המנעול בביתו של המתלון ורק התערבות משפחתו של המתלון המתגוררת בסמוך שהזעיקה את המשטרה, מנעה זאת.

תואר שבמעשיו איים הנאשם על המתלון בכתב, בע"פ ובהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופו ובגופם של בני

משפחתו, בחירותם, ברכושם, בפרנסתם ובצנעת הפרט שלהם וכן הטיל עליו אימה, הכל כדי להניעו להעביר אליו כספים. בנוסף, ניסה באמצעות אחר לפרוץ לביתו בכוונה לבצע פשע של סחיטה באיומים.

טיעוני המדינה לעניין העונש

3. המדינה טענה שיש לקבוע מתחם אחד לכלל המעשים שבכתב האישום המתוקן, נוכח הרצף וסמיכות הזמנים ביניהם המהווים תכנון עברייני אחד.

4. נטען שיש לתת ביטוי בקביעת העונש לגביית סכומי יתר באופן שבועי, לשרשרת איומים רבים וחמורים שהוטחו כלפי הנאשם והניסיון להחליף את מנעול ביתו, הכל במטרה להטיל עליו אימה. נטען שהעבירות המיוחסות לנאשם הן ברף עבריינות גבוהה כאשר נעשה שימוש במנגנון גביה אלים. נטען עוד שכפי שעלה במהלך ההליך, הפעולות האמורות שיבשו את שגרת חייו של המתלונן. נטען עוד שמדובר בתופעה קשה וחמורה אשר הולכת ומתרחבת כאשר מעטים האירועים שמתגבשים לחקירה ומתוכם מעטים עוד יותר מגיעים לפתחו של בית המשפט.

5. נטען שהמתלוננים בתיקים מסוג זה אינם מוכנים לסכן את עצמם במתן עדות. נטען שמדובר בעבירות שמכניסות את הקורבן למעגל קשה של חוסר שליטה בחייו ותחושה של חוסר מוגנות והעדר ביטחון אישי שמלווה בחשש אמיתי לפנות לרשויות האכיפה (ע"פ 3806/16 **ליאור בלטי נ' מדינת ישראל**).

6. נטען שסוג העבירות אותן ביצע הנאשם מצדיק הטלת ענישה מכבידה, בין היתר, לאור חומרתו, הנזק לשלום הציבור ותחושת הביטחון האישי, ונפיצות התופעה והשלכותיה. נטען שבשל קשר השתיקה שאופף עבירות מסוג זה, על בית המשפט מוטלת חובה לבחון מציאות חייו של המתלונן והשלכות הפגיעה בו מתוך רסיסי המידע שמובאים בפניו (ע"פ 5052/22 **ז'אנה סזנוב נ' מדינת ישראל**).

7. נטען שבמקרה דנן נפגעו הערכים החברתיים המוגנים של שמירה על שלמות גופו ונפשו של אדם, שלווה נפשו, כבודו וחירותו.

8. נטען שהתקיים במקרה זה תכנון לביצוע העבירה, לרבות שליחתו של פורץ המנעולים. נטען שחלקו היחסי של הנאשם היה מלא, כאשר הוא זה שביצע את עבירות הסחיטה והאיומים והזמין את פורץ המנעולים. נטען עוד שנגרם נזק כתוצאה מביצוע העבירה ובכלל זה מצבו הנפשי הקשה של המתלונן.

9. נטען עוד שהמתלונן סירב להעיד בשל חשש מהנאשם ומסביבתו.

10. נטען שבצע כסף היה המניע העומד בבסיס העבירה והנאשם יכל להבין את הפסול במעשיו.

11. באשר למדיניות הענישה הנוהגת אוזכרו פסקי הדין הבאים:

- ע"פ 5052/22 **ז'אנה סזונב נ' מדינת ישראל** (11.1.23); שם בגין עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא לחוק הוטל על ידי הערכאה הדיונית עונש של 36 חודשי מאסר בפועל. על פי עובדות כתב האישום, הנאשמת סחטה באיומים פנסיונר נשוי כבן 70 שהייתה עמו ביחסים רומנטיים בכך שאיימה שתחשוף בפני אשתו את מערכת היחסים כולל תמונות אינטימיות שלו. במסגרת הפרשה הוא העביר לה סכום כסף בסך כולל של 300,000 ₪ ונקלע למצב כלכלי ונפשי קשה ואף ניסה לשלוח יד בנפשו. בערכאה הדיונית התבקש מתחם עונש שבין 36-60 חודשי מאסר בפועל ושיוטלו לא פחות מ-48 חודשים בפועל. הערכאה הדיונית קבעה מתחם שבין 34-50 חודשי מאסר בפועל. בערעור צוינה חומרת עבירת הסחיטה באיומים על השלכותיה. בערעור נקבע שאף אם מדובר בקביעת מתחם מחמיר מעט, אין סטייה בולטת ממדיניות הענישה. בסופו של דבר הערעור נדחה.

- ע"פ 2357/13 **איתמר רוש נ' מדינת ישראל** (6.10.13); על נאשם צעיר שהורשע על פי הודייתו בגין עבירות של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק, כניסה והתפרצות למקום מגורים, גניבה והפרת הוראה חוקית וקשירת קשר לפשע, הוטלו 30 חודשי מאסר. בפרשה נסחט המתלונן כיוון שמסר עדות נגד אדם אחר שהיה חבר משותף של הנאשמים והמתלונן, שכתוצאה מהעדות נגזר עליו מאסר בפועל. הערעור לא הביא לשינוי גזר הדין. צוין שהנאשם היה בעל עבר פלילי מכביד אף בהתחשב בגילו.

- להשלמת התמונה המדינה אזכרה פסק דין נוסף מבית משפט השלום שלפי הטענה קשור באותה פרשה עם נאשם אחר שהורשע על פי הודאתו בריבוי עבירות של איומים, שם הוטל עונש מאסר בן 6 חודשים ו-29 ימים (ת"פ 10666-03-22).

12. בנסיבות העניין נטען שיש לקבוע מתחם עונש שבין 3-5 שנות מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. בנוסף, כיוון שמדובר בעבירות שבוצעו על רקע כלכלי ולאור גובה הסכומים שנגבו, התבקש שיוטל קנס גבוה ומשמעותי וגם פיצוי למתלונן.

13. באשר לעונש בתוך המתחם צוין שהתנהלותו של הנאשם מלמדת על רף עבריינות גבוה למרות עברו המוגבל. צוין שלא נתבקש תסקיר אך שיש ללמוד על מידת מעורבותו בעולם העברייני מתוך סוג העבירות בהן הורשע. נטען להעדר אופק שיקומי וחשיבות להרתעת הנאשם והרתעת הרבים. בעקבות כך ביקשה המדינה למקם את הנאשם בטווח הבינוני של המתחם.

טיעוני ההגנה לעניין העונש

14. הסנגור טען שמעובדות כתב האישום עולה שההלוואות ניטלו ממספר אנשים שונים שרק אחד מהם הוא הנאשם. נטען שקיימת אי בהירות לגבי סכומי ההלוואות אך יתכן שמדובר בכסף רב.
15. הוזכר שכתב האישום תוקן באופן משמעותי מעבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא לחוק, לעבירה שבסמכות בית משפט השלום.
16. נטען שהמעשה הפלילי לא קשור למהות החוב, אלא לאופן גבייתו. נטען שהיה על המדינה להגיש פסיקה שמתאימה לעבירה בה הורשע הנאשם ולא לעבירות חמורות יותר.
17. נטען שההסדר נבע מקושי ראייתי בשל העדר יכולת המדינה להביא את המתלונן לעדות. נטען שלא קיימת טענה שהלוואת המקור נלקחה תחת איומים או סחיטה.
18. ביחס לפרשייה המקבילה נטען שבית המשפט הסתפק בתקופת המעצר כתקופת המאסר. נטען שהנאשם הודה ומצר על מעשיו וייתר את עדות המתלונן.
19. הוזכר שאין לנאשם עבר פלילי מכביד ונטען שיש מקום לקבוע את עונשו בתחתית המתחם.
20. ביחס למדיניות הענישה, אוזכרו בין היתר פסקי הדין הבאים:
- ת"פ 151-05-20 **מדינת ישראל נ' עבאס** (15.3.2021), נאשמים אשר הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון אשר כללה הסכמה חלקית לעניין העונש (המאשימה הגבילה את עצמה ביחס למתחמי הענישה אליהם טענה), בגין ביצוע עבירות של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא. דובר בפרשיה במסגרתה נסחטו קבלנים ע"י ארגון פשע, כאשר נגד אחד הנאשמים היה מדובר בעבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא. בסופו של דבר נקבעו מתחמי ענישה שבין 14-30 חודשי מאסר (עבירה חמורה יותר) ולעבירה הקלה יותר בין 9-18 חודשי מאסר; והושתו על הנאשם הראשון 14 חודשי מאסר בפועל ועל האחרים 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. עוד נטען שבמקרה המוזכר המדינה ביקשה לקבוע מתחם ענישה מקל יותר מאשר במקרה דנן.
- עפ"ג 49136-12-20 **מדינת ישראל נ' רוג'ה אלמור** (4.1.2021) במסגרתו גזר בית משפט השלום עונש מאסר של 6 חודשים על נאשם שהורשע בעבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא. בערעור צוינו, בין היתר, אופי וחומרת האיומים שהושמעו על ידי הנאשם ופער הגילאים בין הנאשם למתלוננים שהיו מבוגרים ממנו בהרבה, והעונש הוחמר ל-12 חודשי מאסר בפועל ועוד יום אחד.
- ע"פ 177/20 **דיאב כבהא נ' מדינת ישראל** (24.5.21); שם דובר בנאשם אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר לפשע וסחיטה באיומים וסיוע לירי באזור מגורים, ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונש ל-9 חודשים שירוצו בעבודות שירות וצו מבחן, זאת בעקבות המלצת שירות המבחן.

- ת"פ 789-01-22 **מדינת ישראל נ' בהא ג'אבר ואח'** (13.12.22); במסגרת הסדר טיעון אשר כלל הסכמות לעניין העונש, הורשעו מספר נאשמים בעבירות של קשירת קשר לפשע וסחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא; והוטלו עונשים שבין 20 חודשי מאסר עד למאסר על תנאי.

- עוד אוזכר ת"פ 26572-02-22 **מדינת ישראל נ' נאבלסי** (16.2.23); באותו מקרה בגין עבירה לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין ביחס לסחיטה של סכום שהגיע לכדי כ-200,000 ₪ נקבע מתחם ענישה שבין 9 - 22 חודשי מאסר (יצוין שהסחיטה ארעה משך תקופה קצרה יחסית). בסופו של דבר בעקבות קשיים ראייתיים ובמסגרת הסדר חלקי הוטלו 11 חודשי מאסר בפועל.

21. נטען שבפסיקה בגין עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא נקבעו מתחמים החל מעבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל.

22. ביחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נטען שהוא בן יחיד, אמו חולה ועברה ניתוח לב פתוח לאחרונה. הוזכר שלנאשם אין עבר פלילי מכביד.

23. בסופו של דבר נטען שיש להסתפק בתקופת המעצר.

עמדת הנאשם

24. הנאשם הביע צער על מעשיו והבטיח שלא לחזור עליהם.

דין

25. הנאשם כבן 35 עצור מיום 13.2.22. לנאשם הרשעה קודמת משנת 2011 שהתיישנה בגין החזקת סמים לצריכה עצמית.

26. מכתב האישום עולה שמדובר במסכת עבריינית אחת לכל העבירות. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו היו שמירה על שלום הציבור וביטחונו ושמירה על אוטונומית הפרט.

27. מבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יצוין שברור שהתקיים תכנון מוקדם (וביצוע) במהלך תקופה

ארוכה, וביתר שאת, בכל הקשור לשליחת המנעול. לא נטען לסיוע או ביצוע על ידי אחר בקשר לעבירות (בשונה מנטילת ההלוואה), ולכן חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה היה מלא. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה היו פסולות והיה ביכולתו להבין את הפסול במעשיו ולהימנע מהם.

28. באשר למדיניות הענישה, יש לציין בנוסף את המקרים הבאים:

- רע"פ 1729/07 **עאייד עטאמנה נ' מדינת ישראל** (7.6.07); נאשם אשר הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא, לאחר שהתקשר למתלונן, תוך שהזדהה כעובד בחברה לגביית שיקים הפועלת בעבור חברה עימה המתלונן היה שרוי בסכסוך כספי, ואיים על המתלונן במספר הזדמנויות, בין היתר בפגיעה באמצעות יריות ורימון. בית משפט השלום הטיל 9 חודשי מאסר בפועל. בערעור לבית המשפט המחוזי העונש הוחמר ל- 3 שנות מאסר, אף שלא דובר בנאשם עם עבר פלילי מכביד. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור על חומרת העונש וקבע שהעונש אינו חורג ממתחם הענישה המקובל ואף הזכיר את הקלות הרבה בה מבוצעות עבירות מעין אלה, ואת האימה שהן מטילות והשפעתן השלילית על התנהלות המסחר באופן המצדיק ענישה מחמירה.

- ע"פ 2580/14 **אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל** (23.9.14); נאשמים שהורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר בעבירות שונות, כאשר נאשם 1 הורשע בעבירות סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא + 29 לחוק, ו-7 עבירות סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא ועבירות של קשירת קשר לפשע. דובר על פרשיית סחיטה שכללה 10 אישומים ש-8 מהם יוחסו לנאשם 1, ו-2 לנאשם 2 כמסייע. הנאשמים גבו כסף באמצעות איומים על חייהם וחיי בני משפחתם של הנסחטים, ובשני מקרים אף הושלכו חזיזים ביתם. ביחס לנאשם 1 (שהיה הדומיננטי בביצוע העבירות) נקבע מתחם ענישה הולם לכל אחד מאישומי הסחיטה באיומים הנע בין 18-48 חודשי מאסר, מלבד האישום הראשון בו האיומים בוצעו על ידי אחר, לגביו נקבע מתחם ענישה שבין 12-36 חודשי מאסר. בית המשפט העליון לא התערב במתחמים שנקבעו. מדובר במקרה חמור מזה שלפנינו.

- ת"פ 13913-08-12 **מדינת ישראל נ' שריקר ואח'** (09.09.13), דובר בפרשה במסגרתה הורשעו שני נאשמים על פי הודאתם במסגרת הסדר בעבירות סחיטה באיומים וכן בעבירות קשירת קשר לפשע, שימוש במרמה, עורמה ותחבולה. דובר במקרה בו סחטו סכומי כסף גדולים מהמתלונן, לאורך תקופה של כשנתיים, על רקע חוב כספי אשר המתלונן הסדיר שנים לפני הסחיטה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשמים, הושת עונש של 36 חודשי מאסר. לאחד מהשותפים, שעברו הפלילי היה נקי, הופחת העונש במסגרת הערעור לבית המשפט העליון ל-32 חודשים. דובר במקרה חמור מזה שלפנינו.

- ע"פ 18/20 **ראסם זועבי נ' מדינת ישראל** (20.08.20), נאשם אשר הורשע בעבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא, לאחר שסחט את המתלונן על רקע חוב שלו בסכום של 120,000 ₪ לאדם אחר. בעקבות האיומים, המתלונן העביר לידי הנאשם סך של 60,000 ₪. על הנאשם הוטל מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. ערעור על חומרת העונש לבית המשפט העליון נדחה, תוך שנקבע כי "**הטלת שנת מאסר בפועל בגין המעשה אינה מבטאת חומרה יתירה**".

29. כפי שעולה מהפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים והפסיקה הנוספת שאוזכרה, קיים מנעד רחב ביחס לענישה בנוגע לעבירה בה הורשע הנאשם, אשר מושפעת במידה רבה מהנסיבות הייחודיות והפרטיות של כל מקרה ומקרה ומאופי הסחיטה, משכה, סכומי הכסף שבנדון, מיהות הסוחט, הרקע לסחיטה וכן נתונים נוספים.

30. כאמור לעיל, במקרה זה הנסיבות היו יחסית חמורות כאשר הלוואת המקור עמדה על סכום של עשרות אלפי ₪ בעוד שסכומי הגביה עמדו על למעלה מ-200,000 ₪. כמו כן, דובר בתקופה ארוכה אשר חלפה מאז ההלוואה, לאורכה נהג הנאשם לאיים בפגיעה במתלון ופגיעה בבני משפחתו, ובכך גרם לו להעביר לו את כספי הגביה באופן חודשי. כתוצאה מהפחד והמורא שהטיל על המתלון, והנאשם אף גרם לו לעזוב את ביתו ולישון ברכבו ובבתים שונים, וכן גם בני משפחתו של המתלון העתיקו את מגוריהם לבית אחר. נתון זה יש בו כדי ללמד על מידת האימה שהטיל הנאשם על המתלון ומשפחתו, ומשיבוש שגרת חייהם כתוצאה ממעשי הנאשם. כמו כן, הנאשם אף עבר מאיומים למעשים כאשר נקט פעולות להחליף את המנעול בביתו של המתלון.

31. מתוך כל האמור נראה לי שיש לקבוע מתחם ענישה שבין 10-30 חודשי מאסר בפועל.

32. באשר לעונש בתוך המתחם, לזכות הנאשם עומדת הודאתו, והעובדה שבחר שלא לנהל הליך והעדר עבר פלילי מכוון וכן נסיבותיו האישיות בקשר לבריאות הלקויה של אמו.

33. מכל האמור אני מטיל ענישה כדלקמן:

- 16 חודשי מאסר בפועל, שמתקופה זו תנוכה תקופת המעצר מיום 13.2.22 ועד היום.
- מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים משך 3 שנים, שהתנאי יופעל במידה והנאשם עובר את העבירה בה הורשע או עבירת אלימות אחרת מסוג פשע.
- פיצוי המתלון בסך של 5,000 ₪.
- קנס בסך 5,000 ₪.
- הסכומים הנ"ל ישולמו עד ליום 1.6.23.

זכות ערעור תוך 45 יום

ניתן היום, ב' אדר תשפ"ג, 23 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

עמוד 7

